

Tạ ơn đời.

Phạm Duy

Tim vang còn giây lát

Hơi run còn thơm ngát Dương gian còn trong mắt Nghe tiếng hát chửa nhạt tan...

Bao nhiêu là thương mến Bao nhiêu là quyến luyến Với bao nhiêu niềm xao xuyến Đời

vắng xa như Mẹ hiền Ôi một lần nường nấu Đi trên đời chẳng lâu

Trong trăm mùa xuân héo Tay hái biết bao niềm yêu Dăm eo sèo nhân thế

Chửa phai lòng say mê Với đôi ba lần gian dối Đời vẫn ban cho ngọt bùi

Ôi ơn đời chới vói Nhớ khi thân tròn ôm gối Ba trăm ngày trong gói Ngóng

trông ra đời góp mối chung vui Ôi ơn đời mãi mãi Thoát

thai theo đời vun sỏi Bao nhân tình thế giới Lớn lên trong vườn ân ái muôn đời

Mang ơn đời chẵn võ Dâng cho người yêu góa Dâng cây đàn bơ vơ Dâng

biết bao ân tình xưa Mang ơn đời nâng đỡ Dâng nắm mồ thô sơ Với dâng hương hồn thương

nhớ Còn vấn vương trong chiều tà (1959)